

Πανετυχείς οι γονείς της Σοφίας Παράσχου, ο καθηγητής Εμμανουήλ Παράσχος και η σύζυγός του κ. Τζανέτ, με την βραβευθείσα θυγατέρα τους, Σοφία, και τον νομπελίστα Elie Wiesel.

Η επιτυχία της Σοφίας Παράσχου

Ελληνοαμερικανίδα βραβεύθηκε από νομπελίστα για πρωτότυπη εργασία της

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Σοφία, είπε ότι «διάβασα το γράψιμό σου δύο φορές, είναι μια ιστορία γύρω από την αγάπη, αλλά πραγματικά -πρόσθεσε-, είναι κάτι πολύ περισσότερο, είναι μία ιστορία για κάποιον ο οποίος γνωρίζει πώς να ομιλεί για την αγάπη και σου εύχομαι η ζωή σου να είναι γεμάτη από αυτή την αγάπη».

Ο τίτλος της εργασίας της ήταν «Ενοχοποιημένη Αγάπη» και διαπραγματεύθηκε το θέμα του ιατρού, ο οποίος βοηθά κάποιον ασθενή να πεθάνει. Επισημαίνεται ότι ο διαγωνισμός θεμάτων ηθικής φύσεως ξεκίνησε το 1990 και προσελκύει εκατοντάδες συμμετοχές κάθε χρόνο και αξιολογείται από κριτές από όλο τον κόσμο.

Στο κολέγιο, η Σοφία έκανε ειδικευση στους κλάδους της Θρησκείας και Προ-ιατρικής. Ονειρό της είναι να σπουδάσει Ιατρική -πήρε ήδη τις αναγκαίες εξετάσεις- αλλά συνάμα να συνεχίσει και με το γράψιμο όπου έχει ταλέντο αλλά και μεράκι, χαρίσματα που επιβεβαιώθηκαν με τη βράβεισή της.

Το έτος 2006 με ειδική υποτροφία που κέρδισε από το Κολέγιο Carleton της Μινεσότα, πήγε στην Ελλάδα όπου έκανε εθνογραφική έρευνα για τη θρησκεία και την θεραπεία ανάμεσα στις γυναίκες. Εγραψε μία μελέτη με θέμα: «Στα Γόνατά τους: Ελληνίδες Ορθόδοξες Γυναίκες, Θεραπεία και Πνευματική Ενδυνάμωση διά Μέσου της Μπτέρας Του Θεού».

Η Σοφία Παράσχου, θυγατέρα του κ. Εμμανουήλ Παράσχου, καθηγητή της Δημοσιογραφίας στο κολέγιο Εμερσον της Βοστώνης και της κ. Τζανέτ Παράσχου, πρώην διευθύντριας εφημερίδας, έχει ανατραφεί με τις μεγάλες αξίες της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού, είναι ελληνολάτρης και γνωρίζει απτάι-στως την ελληνική γλώσσα, τον πολιτισμό και την ιστορία.

Σε συνέντευξή της στον «Ε.Κ.» η Σοφία ανέφερε πως «αισθάνομαι θαυμάσια για την ταυτότητά μου» και συμπλήρωσε «αισθάνομαι μοναδικότητα και διαφορετικότητα». Μιλώντας για την επιτυχία και τη

βράβεισή της από τον νομπελίστα κ. Wiesel, είπε πως «ήμουν πολύ χαρούμενη γι' αυτό που έγινε, αλλά δεν είχα σκεφθεί αναγκαστικά το βαθύτερο νόημά του. Όταν όμως είχαμε την τελετή κι ήλθε ο ίδιος και μίλησε και είχαμε τη σύσκεψη με τους άλλους τέσσερις νικητές, ήταν ξεκάθαρο σε μένα πως το γράψιμο είναι κάτι το οποίο θα εξακολουθώ να κάνω. Ετοιμαζόμουν να πω πως θα πάω για την Ιατρική και πως βάζω στην άκρη το γράψιμο, αλλά ήταν ξεκάθαρο πως το γράψιμο για πολλούς ανθρώπους και μάλιστα για εκείνους που έχουν ταλέντο σ' αυτό, είναι σπουδαίο, οπότε δεν προσανατολίζομαι μόνο στην Ιατρική». Συμπλήρωσε δε, πως «εάν βαδίσω αυτό το δρόμο το γράψιμο θα είναι η παράλληλη ενασχόληση στην καριέρα μου».

«Σοφία, διάβασα το γράψιμό σου δύο φορές» είπε ο Elie Wiesel

Όταν ρωτήθηκε αν την επηρέασε ο κ. Wiesel όταν μίλησε με φιλόφρονα λόγια για εκείνη και τον τρόπο γραφής της, απάντησε «απόλυτα» και πρόσθεσε πως «νομίζω ότι δεν μπορείς να τα ακούσεις αυτά από κάποιον που έχει βραβευθεί με παγκόσμιο βραβείο και να μην αγγίξουν την καρδιά σου. Η γραμματέας του, μου είπε 'Σοφία δεν τον έχω ακούσει να ομιλεί έτσι στο παρελθόν, οπότε μην τα ξεχάσεις'».

Όπως επεσήμανε η Σοφία, «υπάρχουν πολλοί γιατροί οι οποίοι γράφουν επίσης γι' αυτό που κάνουν. Ίσως το γράψιμο είναι το πιο σπουδαίο πράγμα που θα μπορούσε να κάνει κάποιος διότι μας συνδέει με τον κόσμο, κι ακόμα είναι ένα παντοδύναμο εργαλείο για να επέλθει αλλαγή κι είμαι σίγουρη πως εσείς το γνωρίζετε αυτό».

Σχετικά με την εργασία της που βραβεύτηκε, υποστήριξε πως «την έγραψα για το μάθημα της Ηθικής και είχαμε δικαίωμα να την υποβάλουμε στο διαγωνισμό. Ηθελα πάντοτε να γράψω γι' αυτό το θέμα

'Βοήθεια ιατρού σε αποθνήσκοντα', οπότε πήρα μία περισσότερο δημιουργική προσέγγιση, καθώς το έγγραφο» και πρόσθεσε «νομίζω πως είχα επηρεαστεί πολύ από την ειδίκευσή μου στη θρησκεία, διάβαζα πολύ μυστική ποίηση και το έγγραφο ως ιστορία αγάπης».

Υπογράμμισε ακόμη, πως «εάν προσεγγίσουμε τον αιώνα στον οποίο αυτό το είδος του θανάτου θα είναι αναπόφευκτο, πρέπει να το αντιμετωπίσουμε. Κατέληξα να πω πως εάν κάνουμε κάτι τέτοιο πρέπει να είναι ασφαλές, διότι είναι απίστευτες οι επιπλοκές που ανακύπτουν όταν οικογένειες ή ο ασθενής αναλαμβάνει ιδιωτικά την πρωτοβουλία».

Η ιστορία που έγραψε η Σοφία «είναι γύρω από έναν άνδρα και την σύζυγό του. Στο τέλος εκείνος και η οικογένειά της της συμπαραστέκονται και η αγάπη ξεπερνά τις ηθικές τύψεις γι' αυτό που εκείνη θέλει να κάνει και νομίζω πως από τη δική μου τη σκοπιά αλλά κι άλλοι που το διάβασαν ήταν η αγάπη η οποία ήταν ενοχοποιημένη, με την οποία είχαν ξεπεράσει τις τύψεις και τη σύγχυση διότι ήταν μία τόσο όμορφη οικογενειακή συνάθροιση».

Στην ερώτηση εάν η Ορθόδοξη Πίστη την επηρέασε καθώς έγραφε αυτή την εργασία, απάντησε: «Τα άλλα μου γραψίματα έχουν επηρεαστεί πολύ από την Ορθοδοξία, όχι όμως τούτο, με το οποίο κατέληξα σε κάτι που είναι αντίθετο από αυτό που λέγει η Εκκλησία».

Τι ήταν αυτό που παρακίνησε τη Σοφία να σπουδάσει Θρησκεία; «Ένα μάθημα -όπως είπε-, που πήρα όταν πρωτοπήγα στο Κολέγιο, με τίτλο 'Θρησκεία και Πόνος (δεινά)' νομίζω ότι συνέτεινε το ενδιαφέρον μου στο συνδυασμό θεραπεία και ιατρική, πράγμα το οποίο είδα επίσης από πολιτιστικές πλευράς. Μπορεί κάποιος να μάθει πάρα πολλά για κάποιο πρόσωπο διότι η θρησκεία είναι τόσο μεγάλο μέρος της ζωής των ανθρώπων. Η Ανθρωπολογία και η Κοινωνιολογία ήταν επίσης πιθανές ειδικότητες που κοίταζα, αλλά για κάποιο λόγο η θρησκεία είχε μία πιο δυνατή έλξη πάνω μου».